

Lag

angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af tingshus och häradsfångelse.

Med upphäfvande af hvad hittills varit stadgadt förordnas som följer:

I kostnaden för uppförande och underhåll af tingshus och häradsfångelse skola alla de, hvilka inom tingslaget erlagga kommunalutskylder, deltaga efter åsatt fyrktal.

Stockholm den 26 januari 1905.

Oscar N. Olsson

från Göteborgs och Bohus län.

I motionen instämma:

A. Magnusson.

J. Johanson.

Joh. Larsson,

Herman Andersson.

fr. Presstorp.

N:o 38.

Af Herr O. N. Olsson i Heden, om ändring af 61 § i förordningen om landsting.

Under åren 1850—1894 utgjorde frågan om inskränkning af världsliga kungörelsens och tillkännagifvandens uppläsning i kyrkan ett stående ämne för uppmärksamhet inom såväl Riksdag som kyrkomöte.

Som bekant, resulterade dessa sträfvanden omsider uti nu gällande lag angående kungörelsens uppläsande i kyrka af den 1 juni 1894. Uti denna lag stadgas bland annat, att: »Förutom i de fall, då enligt lag eller författning eller enligt bestämmelse i kyrkohandboken kungörelse skall uppläsas i kyrka, skall sådan uppläsning äga rum allenast när Konungen eller Dess befallningshafvande därom särskildt förordnar . . .» På det nu denna lag i verkligheten skall leda till åsyftadt resultat, torde det icke saknas skäl att tillse, huruvida uti »lag eller författning» kunna förefinnas stadganden, hvilka i vissa fall så att säga negligera lagens ändamål, så vidt därmed afsetts inskränkning af kungörelsens och tillkännagifvandens uppläsning i kyrka. Stadgandet uti § 61 af gällande förord-

ning om landsting i fråga om kungörande från predikstol af landstingsprotokollssammandrag läser med skäl kunna betraktas såsom stridande mot det önskemål man med lagen i fråga velat ernå. Att uppläsandet från predikstol i kyrka af dessa torra, för den stora allmänheten intresselösa, långa sammandrag af landstingsprotokollen är både meningslöst och opraktiskt, torde ligga i öppen dag. Att dessa protokollssammandrag äro för allmänheten intresselösa bevisas bäst däraf, att man icke sällan finner exempel på, att kyrkan utrymmes under deras uppläsande, och att uppläsandet däraf är meningslöst och opraktiskt, framgår dels däraf, att prästman antingen fått fortsätta uppläsningen för tomma väggar eller fortsatt påföljande söndagar, för att kunna gifva sanningsenligt intyg om publicerandet af protokollssammandraget i sin helhet, och dels däraf, att den som har intresse för eller måste taga närmare kändedom om landstingsbesluten, i alla händelser är nödsakad att tillgå desamma uti vederbörande arkiv. Det hufvudsakliga ändamålet med stadgandet om ifrågavarande uppläsning af landstingsprotokollen, nämligen räknandet af fatalietiden i fall af eventuella besvär öfver landstingsbeslut från uppläsningdagen, torde lika väl vinnas därigenom, att endast ett tillkännagifvande om landstingsprotokollens distribution till kommunerna från predikstolen kungjordes.

På grund af det sålunda i korthet anförda, tillåter jag mig föreslå,

det Riksdagen måtte besluta, att sista momentet af § 61 i gällande landstingsförordning må erhålla följande ändrade lydelse:

Dessa handlingar böra på landstingets bekostnad skyndsamligen tryckas och till länets kommuner, med ett exemplar till hvar af dem, utdelas, samt *tillkännagifvande därom* från predikstolen kungöras.

Om remiss till lagutskottet anhålles värdsamt, äfvensom att utskottet behagade vidtaga den redaktionsförändring af dels § 61 och dels eventuellt äfven af § 62 af ovannämnda förordning, som af denna motion för vinnande af dess syfte kan anses betingad.

Stockholm den 24 januari 1905.

Oscar N. Olsson,

från Göteborgs och Bohus län.